Republica Moldova
mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3

Dosarul nr. 3-4076/2024

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

Dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat în ședința de judecată desfășurată în data de **17 februarie 2025, în Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3.**

În conformitate cu art. 226 alin. (2) Cod administrativ, deoarece participanții la proces au depus cerere de apel, hotărârea este **întocmită integral în termen de 45 de zile <u>lucrătoare</u>** calculate începând cu data recepționării materialelor cauzei.

17 februarie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău
sediul Rîșcani

În conformitate cu art. 46 alin. (1) CPC, instanța de judecată
specializată pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ:
Președintele ședinței, judecător, Bolocan Elena,
Grefier, Negru Elena,

<u>Cu participarea:</u>
Reclamantului Popovici Igor, reprezentat de către avocatul Popa Alexandru,
Reprezentantului autorității publice pârâte, Poleacov Vladimir,
În lipsa reclamantului reprezentat de avocatul împuternicit, părțile fiind conștiente de drepturile și obligațiile sale procedurale, înaintea pronunțării pe fond, participanții la proces având posibilitatea de a-și expune punctul de vedere verbal și/sau scris în conformitate cu art. 38, 218 Cod administrativ al RM,

Examinând în **ședință publică în limba de stat în procedura contenciosului administrativ în limitele controlului judecătoresc – acțiunea în contencios administrativ** înaintată de Popovici Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil, –

C o n s t a t ă:

<u>Acțiunea în contencios administrativ:</u> În data de 09 septembrie 2024, Popovici Igor s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii, reclamantul indică, că la data de 08 august 2024, Inspectoratul General al Poliției al MAI a emis Ordinul nr.385ef, prin care s-a dispus: - pentru încălcarea prevederilor art.7 alin.(2) lit.a) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, faptă caracterizată prin admiterea manifestărilor de corupție în exercitarea atribuțiilor de serviciu, la 13 decembrie 2021, în temeiul art.38 alin.(1) lit.j[1]) (pentru încălcarea obligației prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a) din Legea 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale), *****Popovici Igor se sancționează disciplinare cu *****.

Precizează că, la baza emiterii Ordinului IGP nr. 385ef din 8 august 2024, a stat notificarea primită de Inspectoratul General al Poliției în data de 5 iulie 2022 din partea Centrului Național Anticorupție, referitoare la testarea integrității profesionale a funcționarilor publici cu statut special din cadrul *****, în conformitate cu Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale. Potrivit acestei notificări mai mulți angajați din cadrul subdiviziunii testate au înregistrat rezultate negative ale testului de integritate profesională. Ca urmare, la data de 12 iulie 2022, a fost inițiată procedura administrativă cu nr. 9936, în cadrul căreia s-a constatat că, la 05 iulie 2022, de către Centrul Național Anticorupție a fost întocmit Raportul nr.9512 privind rezultatele testării integrității profesionale, în care se menționa că***** Popovici Igor a înregistrat un rezultat negativ al testului de integritate profesională, încălcând prevederile art.7 alin.(2) lit.a) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității profesionale.

Potrivit extrasului din Raportul nr.9512 privind rezultatele testării integrității profesionale, la *****aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu în ***** au stopat un automobil condus de testor, invocând *****Agentul public Popovici Igor a participat la discuția testorului cu agentul public 1.51, avea posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor bănești, a cunoscut despre faptul comiterii contravenției de către testor și neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința acestuia. În așa mod, s-a conchis asupra încălcării de către *****Popovici Igor a prevederilor art.7 alin.(2) lit.a) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, care a avut drept consecință concedierea acestuia din Poliție.

Reclamantul consideră că Ordinul IGP nr. 385ef din 8 august 2024, prin care a fost sancționat disciplinar *****, este neîntemeiat și ilegal.

Menționează că, potrivit informațiilor cuprinse în Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul ***** și subdiviziunilor din subordine, prin decizia din 24 august 2021, autorizată prin încheierea judecătorului din 07 septembrie 2021, a fost dispusă inițierea testării integrității profesionale în cadrul ***** și subdiviziunilor din subordine pe un termen de 6 luni. În calitate de subiecți pentru testul de integritate au fost selectați agenții publici din cadrul ***** și subdiviziunilor din subordine care au contact frecvent cu populația, care sunt investiți cu funcții de control și supraveghere, care sunt implicați în procesul decizional. În urma desfășurării acestor activități, mai mulți agenți publici, inclusiv Popovici Igor, au înregistrat un rezultat negativ al testului de integritate profesională, încălcând prevederile art.7 alin.(2) lit.a) de neadmitere a manifestărilor de corupție.

Potrivit Extrasului din Raportul Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul ***** și subdiviziunilor din subordine, parvenit și înregistrat la Inspectoratul General al Poliției a MAI sub nr.9512 la 05 iulie 2022, Popovici Igor, *****exercitându-și atribuțiile de serviciu, de comun cu agentul public 1.51, a stopat automobilul condus de testor *****Agentul public Popovici Igor a participat la discuția testorului cu agentul public 1.51, avea posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor bănești, a cunoscut despre faptul comiterii contravenției de către testor și neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința acestuia.

Reclamantul specifică, că Raportul Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul *****și subdiviziunilor din subordine nr.9512 din 05 iulie 2022 (testului de integritate profesională) a fost contestat în instanța de judecată, însă acțiunea a fost respinsă prin hotărârea Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Rîșcani, din 07 noiembrie 2023, fiind menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2024.

Atrage atenția că Ordinul contestat se bazează, în principal, pe art. 50 alin. (1) lit. h[1]) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, potrivit căruia funcționarul public este obligat să respecte prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013.

Potrivit art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 325/2013 privind testarea integrității profesionale, agenții publici au obligația să nu admită manifestări de corupție.

În ceea ce privește noțiunea de „manifestări de corupție", aceasta trebuie interpretată în lumina dispozițiilor art. 3 din Legea integrității nr. 82 din 25 mai 2017, potrivit cărora prin manifestări de corupție se înțeleg actele de corupție propriu-zise, actele conexe acestora, precum și faptele coruptibile prevăzute la Capitolul VI al legii menționate

Reclamantul invocă încălcarea cerințelor de legalitate și motivare ale actului administrativ individual, prevăzute de Codul administrative (art.118, 119).

Susține că, Ordinul IGP nr. 385ef din 08 august 2024 este lipsit de motivare. Or, autoritatea emitentă s-a limitat la o formulare generală, referindu-se la „manifestări de corupție", fără a indica concret în ce constau aceste manifestări și fără a le corela explicit cu fapta imputată lui Popovici Igor.

De asemenea, reclamantul menționează că, Raportul CNA nr. 9512 a fost transmis Inspectoratului General al Poliției la 05 iulie 2022, iar la 12 iulie 2022 a fost inițiată procedura administrativă nr. 9936, care a fost ulterior suspendată și reluată pe motive ce țin de contestarea raportului în instanța de contencios administrativ și de aflarea reclamantului în concediu medical. Cu toate acestea, reclamantul nu a fost informat cu privire la niciunul dintre aceste acte procedurale, ceea ce contravine obligației legale de informare a subiectului procedurii administrative.

Prin urmare, reclamantul solicită anularea Ordinului IGP nr. 385ef din 08 august 2024 „Cu privire la sancționarea disciplinară a ***** a *****, ***** Popovici Igor".

Referința pârâtului Inspectoratul General al Poliției: În apărarea sa pârâtul a înaintat referință, solicitând respingerea ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Popovici Igor. *(a se vedea f.d.24-27)*

În cadrul dezbaterilor judiciare, în temeiul art. 218 Cod administrativ al RM, art. art. 211, 213, și art. 233 Cod de procedură civilă al RM:

În ședința de judecată, reclamantul Popovici Igor, fiind reprezentat de către avocatul Popa Alexandru, a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Poleacov Vladimir, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept în referință.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de Popovici Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, **drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.**

În temeiul art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, **orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.** O acțiune în contencios

administrativ poate fi înaintată și atunci cînd **autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.**

În temeiul art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației cînd se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

În temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În temeiul art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 CA – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele dosarului judiciar prin coroborare cu materialele dosarului administrativ, respectiv argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că, în prezenta cauză părțile nu au invocat, precum nici nu au probat prin probe pertinente că ar exista o

hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, –

Nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă personal de către reclamantul Popovici Igor, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, –

Instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Popovici Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM **privind anularea actului administrativ individual defavorabil** întrunește condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței de judecată cu privire la **fondul acțiunii în contencios administrativ:** Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia **că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ**, având în vedere argumentele reținute *infra.*

Obiectul juridic al acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea de chemare în judecată înaintată de Popovici Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil, **care constituie acțiune în contestare.**

Astfel, **în fapt**, apreciind obiectiv explicațiile participanților la proces prin coroborare cu înscrisurile care constituie parte integrantă a dosarului administrativ și a dosarului judiciar, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei prin prisma prevederilor art. art. 117 – 122, art. 130 CPC, instanța de judecată constată următoarele circumstanțele de fapt:

La 05 iulie 2022, Centrul Național Anticorupție a transmis Inspectoratului General al Poliției Raportul nr. 20/3860 din 05.07.2022 privind testarea integrității profesionale a funcționarilor publici cu statut special din cadrul *****, în conformitate cu prevederile Legii nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, potrivit căruia mai mulți angajați din cadrul subdiviziunii testate au înregistrat rezultate negative ale testului de integritate profesională.

Potrivit extrasului din Raportul menționat, la ***** aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu în mun. Chișinău, ***** au stopat un automobil condus de testor, *****Pe parcursul acestor interacțiuni, agentul public Popovici Igor a fost prezent, a participat la discuțiile purtate între testor și colegul său, a avut posibilitatea să observe transmiterea mijloacelor bănești, era la curent cu săvârșirea contravenției de către testor, precum și cu neîntocmirea procesului-verbal în privința acestuia. (f.d.35 dosar administrativ)

La data de 12 iulie 2022, în scopul asigurării respectării cerințelor de legalitate în examinarea situației sesizate, precum și pentru constatarea circumstanțelor faptice și evaluarea acestora în raport cu normele legale aplicabile, de către Direcția inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției a fost inițiată procedura administrativă nr. 9936 în privința reclamantului Popovici Igor. (f.d.2 dosar administrativ)

Instanța reține că, pe parcursul procedurii administrative, reclamantul Popovici Igor a refuzat să ofere explicații, fapt ce rezultă din procesul-verbal de audiere a participantului în cadrul procedurii administrative nr. 9936 din 12 iulie 2022. (f.d.29-30 dosar administrativ)

De asemenea, instanța reține că, nefiind de acord cu concluziile Raportului privind testarea integrității profesionale menționat anterior, în temeiul art. 22 alin. (1) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, la data de 19 iulie 2022, Popovici Igor a depus o cerere de chemare în judecată la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), solicitând anularea actului administrativ respectiv. (f.d.30-34 dosar administrativ)

Ca urmare a contestării rezultatelor testului de integritate profesională de către Popovici Igor în instanța de judecată, prin încheierea din data de 27 iulie 2022, procedura administrativă a fost suspendată. (f.d.37-38 dosar administrativ)

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 7 noiembrie 2023, acțiunea de contencios administrativ formulată de Popovici Igor împotriva Centrului Național Anticorupție, persoană terță Inspectoratul General al Poliției și *****, cu privire la anularea parțială a Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul ***** și subdiviziunilor subordonate nr. 9512 din 5 iulie 2022 și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d.48-63 dosar administrativ)

La 3 iulie 2024, Centrul Național Anticorupție a informat Inspectoratul General al Poliției despre faptul că Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 7 noiembrie 2023 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 2 iulie 2024. (f.d.42-43 dosar administrativ)

Instanța reține că, în perioada 12 iunie - 2 august 2024, reclamantul Popovici Igor s-a aflat în concediu medical, iar ancheta de serviciu în privința sa a fost reluată la data de 5 august 2024. (f.d.46-47, 64-65, 69-70 dosar administrativ)

Prin încheierea din 08 august 2023, emisă în cadrul procedurii administrative inițiate împotriva lui Popovici Igor, s-a propus aplicarea sancțiunii disciplinare constând în concedierea acestuia din Poliție, pentru încălcarea prevederilor art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, faptă ce se caracterizează prin admiterea manifestărilor de corupție în exercitarea atribuțiilor de serviciu, comisă la data de 13 decembrie 2021. (f.d.73-75 dosar administrativ)

Astfel, la 08 august 2023, în temeiul art. 38 alin. (1), lit. j^{1}) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției a emis Ordinul nr.385 ef., prin care a dispus sancționarea disciplinară a ***** Popovici Igor, ***** *****,*****. (f.d.76-78 dosar administrativ)

Nefiind de acord cu actul administrativ emis în privința sa, reclamantul Popovici Igor a formulat prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea ordinului de sancționare disciplinară. (f.d. 5-9 dosar judiciar)

În drept, în temeiul art. 277 – 278 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionare în termen legal a unei cereri se poate adresa instanţei judecătoreşti competente pentru anularea actului, repunerea în drept şi repararea prejudiciului.

Acţiunile în contenciosul administrativ se examinează de instanţele judecătoreşti respective conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia contenciosului administrativ.

În temeiul art. 195 Cod administrativ al RM, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art. 169–171.

În temeiul art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În temeiul art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În temeiul art.225 alin.(4) din Codul administrativ, alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sînt reglementate expres prin legi speciale.

În temeiul art. 93 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, (1) **fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția**, (2) prin derogare de la prevederile alin. (1), **fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale**, iar (3) reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Popovici Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

În temeiul art. 26 alin. (1) lit. k¹) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să respecte prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Totodată, potrivit art. 50 lit. h¹) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarului public cu statut special este obligat să respecte prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale.

În temeiul art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, **agenții publici au obligația să nu admită manifestări de corupție**.

Potrivit art.17 alin.(1)-(3) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, (1) Testarea integrităţii profesionale reprezintă o metodă de verificare periodică a modului în care funcţionarul public cu statut special își respectă obligaţiile profesionale sau de conduită, precum şi o metodă de identificare, evaluare şi înlăturare a vulnerabilităţilor şi riscurilor care îl determină să comită acte de corupţie, acte conexe corupţiei sau fapte de comportament corupţional, ori să admită influenţe necorespunzătoare în legătură cu exercitarea atribuţiilor sale de serviciu, constînd în crearea de situaţii virtuale, similare celor cu care acesta se confruntă în exercitarea atribuţiilor de serviciu, materializate prin operaţiuni disimulate, circumstanţiate de comportamentul acestuia, în vederea stabilirii reacţiei şi a conduitei adoptate.

(2) Testarea integrităţii profesionale se efectuează în condiţiile legislaţiei în vigoare.

(3) Rezultatul testării integrităţii profesionale se transmite angajatorului, care examinează comportamentul angajatului manifestat în cadrul testului de integritate profesională şi, după caz, decide aplicarea de sancţiuni disciplinare conform legislaţiei.

În temeiul art. 21 alin. (1) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, sancţiunile disciplinare ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională, inclusiv eliberarea din funcţie a agentului public testat, se aplică conform legislaţiei ce reglementează activitatea entităţii publice în care agentul public îşi desfăşoară activitatea. Termenul de prescripţie pentru tragerea la răspundere disciplinară curge din momentul primirii de către entitatea publică a raportului privind rezultatele evaluării integrității instituţionale.

În temeiul art. 22 alin. (1) și (4) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, (1) Testul de integritate profesională şi sancţiunea disciplinară aplicată ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională pot fi contestate de agentul public testat în instanţa de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile, în modul prevăzut de legislaţie. (4) Contestarea sancţiunii disciplinare prevăzute la alin. (1) şi (2) suspendă termenul de prescripţie a răspunderii disciplinare.

În temeiul art. 38 alin. (1) lit. j[1]) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, **raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze pentru încălcarea obligaţiei prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale**.

În temeiul art. 38 alin. (2) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. f)–l), t) şi u) are loc **prin concedierea funcţionarului public cu statut special** la iniţiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de către acesta.

Având în vedere caracterul pertinent și concludent al probelor administrate și cercetate, instanța reține că sancțiunea disciplinară aplicată reclamantului Popovici Igor prin Ordinul nr. 385 ef. din 08 august 2023, emis de Inspectoratul General al Poliției, a fost dispusă cu respectarea normelor legale incidente și în baza unei proceduri administrative conforme cerințelor de legalitate, transparență și proporționalitate.

Rezultatul negativ al testului de integritate profesională din 13 decembrie 2021, confirmat prin Raportul Centrului Național Anticorupție nr. 20/3860 din 05.07.2022, precum și conduita pasivă și lipsită de reacție a reclamantului în fața unei manifestări evidente de corupție, constituie o încălcare gravă a obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr.

325/2013 privind evaluarea integrității instituționale. De asemenea, instanța reține că reclamantul a fost prezent și a asistat nemijlocit la fapta de corupție fără a interveni, iar atitudinea sa pasivă echivalează cu tolerarea și acceptarea comportamentului ilicit al colegului său de echipaj.

Contestarea în instanță a raportului privind testarea integrității profesionale nu a condus la anularea acestuia, instanțele de judecată menținându-i valabilitatea și legalitatea, prin hotărârea definitivă a Curții de Apel Chișinău din 2 iulie 2024.

Prin urmare, sancțiunea disciplinară de concediere aplicată reclamantului se încadrează în limitele prevăzute de art. 38 alin. (1) lit. j[1]) și art. 38 alin. (2) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind justificată de gravitatea faptei și de necesitatea de a proteja integritatea instituțională și încrederea publică în autoritățile de aplicare a legii.

În contextul celor expuse, analizând argumentele invocate de reclamant în cererea de chemare în judecată, în raport cu circumstanțele de fapt ale speţei și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației.

Astfel, deoarece instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actului administrativ contestat, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamant, instanța ajunge la concluzia că circumstanțele respective constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depuse de Popovici Igor, ca fiind neîntemeiată.

În aceeași timp, instanța de judecată conchide că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, respectiv **argumentele părții reclamante în acest sens sunt întemeiate pe interpretarea eronată a normelor de drept material.**

Astfel, deoarece circumstanţele importante pentru procedura administrativă desfășurată, au fost constatate şi elucidate pe deplin de autoritatea publică pârâtă, concluziile autorității publice nefiind în contradicţie cu circumstanțele de fapt constatate, iar la emiterea actului administrativ contestat autoritatea publică a aplicat corect normele de drept material, **instanța de judecată ajunge la concluzia că nu există temei pentru anularea actului administrativ prin care reclamantul a fost sancționat disciplinar *****.**

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de partea reclamantă, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII,

inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În concluzie, **ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc,** deoarece actul administrativ individual este legal și întemeiat și prin acestea reclamantul nu este vătămat în drepturile sale, **instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ** înaintată de Popovici Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 din Codul administrativ – **deoarece nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e) Cod administrativ al RM.**

Partea dispozitivă: În conformitate cu prevederile art. art. 236, art. 238 – 241, art. art. 277 – 278 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 și art. 232 Cod administrativ al Republicii Moldova**,** în urma deliberării, instanța de judecată, –

H o t ă r ă ș t e:

A **respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ –** înaintată de Popovici Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Se explică că, hotărârile în fond se motivează în scris în termen de 45 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de apel depuse în termen sau în termen de 45 zile lucrătoare de la depunerea unei cereri de motivare a hotărîrii. Cererea de motivare a hotărîrii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, în temeiul art. 226 alin. (2) Cod administrativ al RM.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile calculate de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței, judecător – Elena Bolocan

Copia corespunde originalului,

Judecător Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina web a instanței www.jc.instante.justice.md.